

יום ג', י"ט בכסלו תשס"ו (20 בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

[<http://www.makorrishon.co.il/show.asp?id=6681>]

קץ השלטון העות'מנית ... [המשך מאתמול...]

מופתי עזה, השייח' עבדאללה אל-עלמי, הסתייע ברב אוחנה במאבקו נגד המיסיון הנוצרי שפעל בעיר, שאל שאלות רבות אודות עמדת התנ"ך כלפי שאלת הא-לוקות... השייח' הוא סבו של עמאד אל-עלמי, כיום נציג החמאס בדמשק...

עם נאבוטים וחומצה גפרתית

תשע שנים מאוחר יותר, בשנת 1916, חרבה קהילת עזה בפעם הראשונה. צבאו של הגנרל אלנבי, אשר הגיע ממצרים בדרכו לארץ-ישראל, תקף את עזה שוב ושוב – ונחל תבוסה. לבסוף, מצא קצין מודיעין בריטי צעיר בשם **מיינרצהאגן** פתרון לבעיה. רכוב על סוסתו, הוא יצא לבדו לעבר קו ההגנה הטורקי, התגרה בחיילים המוצבים בו ונמלט כשהוא משמיט במקריות מעושה תרמיל צד ובו מפות מזויפות המצביעות על כוונה בריטית, כביכול, **לבצע את התקיפה הבאה בבאר-שבע** החשופה, במקום בעזה המבוצרת. הטורקים התפתו והעבירו את יחידותיהם לבאר-שבע, וכך זכתה התקיפה הבריטית הבאה בעזה להצלחה מלאה. הכוח הבריטי נכנס לעיר, אך לא מצא בה ולו יהודי אחד. חלקם היו נתינים לא עות'מניים ונאלצו לצאת עוד טרם הקרבות, חלקם נמלטו מבהלת המלחמה. אלה גם אלה שבו זמנית ליפו.

לפני שנמשיך בסיפור שחרור הארץ מהעול העות'מני, כמה מלים על המשך הקהילה היהודית בחבל עזה... אך שנתיים חלפו – וקהילת עזה שבה למקומה. בין השנים 1918 ו-1929 גדלה הקהילה ושגשגה מבחינה כלכלית ותרבותית. היא הצליחה לעבור את ימי המאורעות הקשים של **תר"פ** (1920) ו**תרפ"א** (1921), אולם במאורעות **תרפ"ט** (1929), כבר לא עמד לה כוחה. מאורעות אלה נערכו בהשראת המופתי הירושלמי, חאג' מחמד אמין **אל-חוסייני**, אשר למרות תעמולתו החריפה נגד העלייה וההתיישבות הציונית, מיקד את המאורעות בעיקר נגד היישוב היהודי הישן, אשר חי בארץ מדורי דורות לצד הקהילה המוסלמית. הסיבה לכך היתה יכולתו הרבה יותר להפעיל את החמולות המסורתיות של ערי פנים הארץ כגון חברון, ירושלים וצפת. מבחינה זו עזה דמתה להן. המון מוסת פרץ לשכונות היהודים בקריאות **"אד'בחו אל-יהוד"** (שחטו את היהודים), ופתח בהרס בתים וחנויות.

"סקרנו את הנשק שהיה בידינו", מספר ראש הקהילה נסים אלקיים: "שלושה מקלות (נאבוטים), אקדח לא חוקי אחד, כמה מוטות ברזל, בקבוק חומצה גופרתית(?)", ארבע שבריות [=פגיונות], חרב, חמישה סכיני מטבח ושני גרזנים".

בפרוץ ההמון פנימה הוטלה חומצה בפניו של אחד התוקפים, והאקדח השמיע גם הוא את קולו. חיילים בריטים הגיעו וביקשו לברר מיד מאיזה כלי נשק נורו היריות. אחת הנשים הפנתה אותם לצד הערבי. התקיפה הערבית נעצרה אמנם עם הופעת הבריטים,

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שלישי** בשבת

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של **כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם** בתוך שאר חולי ישראל, **ולשלומם של כל חיילי צה"ל**

יום ג', י"ט בכסלו תשס"ו (20 בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

אך ההמון הערבי המשולהב לא הסכים בשום אופן להתפזר. דין ודברים קשים התפתחו, וסוכם כי הצבא הבריטי יוביל את בני הקהילה היהודית לתחנת הרכבת וידאג להסיעם ללוד ולתל-אביב. קהילת עזה חדלה מלהתקיים.
[ההמשך, בע"ה, מחר...]

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שלישי בשבת

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל